չակերտներու՝ որոնք բարձրաստիճան հրաւիրեալներու ձեռքէն կը ստանային իրենց յատկացուած մրցանակները.

Ե. Դասարանէն

Ա. Եդուարդ Պօղոսեան
Բ. Եդուարդ Գէորգեան
Գ. Արշաւիր Թերզեան

Դ. Դասարանէն

Ա. Գրիգոր Պէհեանիլեան
Բ. Աւետիք Ցակոբեան
Գ. Մինաս Մինասեան

Գ. Դասարանէն

Ա. Գէորգ Սաղաճեան եւ Կարապետ Աւագեան
Բ. Ցակոբիկ Հաքիսեան
Գ. Ոսկան Մարտիկեան

Նախապատրաստականէն

Ա. Վարդան Աստուածատուրեան
Բ. Հենրիկոս Միքայէլեան
Գ. Գրիգոր Ոսկերիչեան

Ցատկացուած էին նաեւ յատուկ մրցանակներ, զրկուած Ս. Ղազարու Հայկական ճեմարանէն ու «Բազմավէպ»ի Խմբագրութենէն՝ Հայերէնի մէջ քաջագոյն հանդիսացող աշակերտներուն. ինչպէս նաեւ իւրաքանչիւր դասարանի աշակերտներէն ջանասիրութեան մէջ գովելիները ստացան առանձին նուէրներ:

Բացի ուսման մրցանակներէն չնորհուեցան Բարի վարքի մետալներ. Ոսկիին արժանացաւ Գրիգոր Պէհեանիլեան, եւ Արծաթին Գրիգոր Պոտիկեան:

Հանդէսը փակուեցաւ Ցաչական ու Վարժարանին քայլերգով՝ ընկերութեամբ գործիական երաժշտութեան. եւ հիւրերը զուարթ ու գոհունակ՝ չնորհաւորելէ վերջ Տեսչութիւնը եւ շրջանաւարտները, ցրուեցան կամաց կամաց, գեղեցիկ ու հաճելի յիշատակներ տանելով հետերնին հայկական վարժարանէն:

Յաջորդ օրը արդէն քաղաքին լրագիրները արձագանգը տուին հանդէսին:

Դ.

ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ ԱԶՈԼՈՅԻ ՄԷՋ

Արձակուրդներու շրջանին Ազոլոյի հովասուն բարձունքին վրայ՝ ուր ամէն տարի Մ.-Ռ. վարժարանի աշակերտութիւնը կ'անցընէ երեք ամիս սթափումի, հանգստի ու զուարճութեան օրեր, Տեսչութիւնը գեղեցիկ գաղափարն ունեցաւ տեղւոյն Էլէոնորա Տուզէ՝ պատմական հասարակաց թատրոնին մէջ՝ ներկայացում տալու իտալերէն լեզուով, ի նպաստ Ազոլոյի Աղքատախնամ Ընկերութեան՝ ըստ Քաղաքապետի փափաքին: Օգոստոս 25ին որոշուած էր ներկայացումի թուականը, ու սահմանուած օրը արդէն տոմսերը մեծ մասով վաճառուած էին եւ մաս մըն ալ նոյն օրը մուտքին վաճառուելով՝ Սրահը լեցուած էր բազմութեամբ, որոնց մէջ գլխաւորապէս Վենետիկեան դաւառի զանազան տեղերէ քաղաքացիներ՝ արձակուրդի համար Ազոլոյ գտնուելով այն օրերուն: Պաշտոնական օթեակին մէջ ներկայ էին Ազոլոյի Քաղաքապետը, Քաչական քաղ. Քարտուղարը եւ Ուխտիս Ընդհ. Աթոռակալը:

Ձեռք բերուած յաջողութիւնը չատ գոհացուցիչ էր, խանդավառիչ աշակերտութեան եւ միանգամայն պատուաբեր Հայանունին ու Վարժարանի Տեսչութեան: Ներկայացումին յաջորդ օրը՝ բարեկամներ ու ծանօթներ, ամէնքն ալ կը չնորհաւորէին ու կը հաղորդէին նաեւ խնդակցութիւնները չատ մը օտարականներու՝ լսելով անոնց բերնէն գովեստի խօսքեր հայ պատանիներու արթուն, աշխոյժ ու գիտակից խաղարկութեան մասին: Մեծ ազդեցութիւն գործած էին բացի պատմական տրամէն՝ նաեւ խմբերգները խոսական ու հայկական ընտրուած կտորներու Ռոսսինիէն, Վէրտիէն, Փոնչիլաքուայէն եւ Կոմիտաս Վարդապետէն, երգուած անթերի ճշգրտութեամբ, ներկայացումը սկսելէն առաջ:

Վարժարանի Տեսչութիւնը ապա նկատելի գումար մը նուիրեց Քաղաքապետին, Ազոլոյի աղքատներուն յատկացուելիք, որուն համար ան իր յատուկ չնորհակալութիւնը կը յայտնէր նամակով:

ԽՄԲ.

Կը ցաւինք չկարենալ դնելու հոս նկարագրութիւնները դպրոցական ներքին հանդէսներու՝ հալէպի և Աղեքսանդրիոյ մեր վարժարաններուն՝ ներկայ պատերազմի պատճառաւ խափանուած ըլլալով հաղորդակցութիւնները.

ԹԱՆԿԱԳԻՆ ՆՇԽԱՐ ՄԸ
ՈՂԲ. ՈՒՍՈՒՑ. ՆԻՔՈԼԱ ԵՕՐԿԱՅԷՆ

Հաճոյքն ունինք ստորեւ մեր ընթերցողներուն նուիրելու սրտագրաւ նշխար մը՝ հայ ազգն և անոր մշակոյթը սիրող ու փառաբանող մեծ մարդուն, ՆԻՔՈԼԱ ԵՕՐԿԱՅԻ՝ ինչպէս խոստացած էինք Բազմավէպի նախորդ թիւով. Այդ նշխարը երեք տունով ոտանաւոր մըն է, գրուած տպաւորութեան և ներշնչումին տակ այցելութեան Ս. Ղազարու Մայրավանքիս, որ ներկայացուցիչն է արդարեւ դարաւոր պանդուխտ հայութեան՝ լատինական այս ազնիւ և հիւրընկալ ափերուն վրայ՝ պահպանելով մեր ազգին անունը, լեզուն և բոլոր սրբութիւնները. Ողբ. Ուսուցչապետը ռումաներէն գրած է այդ ոտանաւորը և ստորեւ դրած է նոյնին իր կողմէն կատարած իտալերէն թարգմանութիւնը՝ զոր նոյնութեամբ կը հրատարակենք բնագրին և նամակին հետ, դնելով առընթեր երկուքին ալ հայերէն թարգմանութիւնը ի գիւրութիւն մեր ընթերցողներուն.

Հ. Ե. Փ.

Venezia
Casa Romena

26 Agosto 1929

Venerando Padre

Partendo, mi permetto, in memoria della magnifica accoglienza ed in testimonio della mia commossa simpatia per la loro nobile ed infelice nazione, di mandarle questi pochi e modesti versi.

Gradisca, Venerando Padre, l'espressione dei miei ottimi sentimenti.

N. Jorga
Rettore dell'Università di Bucarest
Socio dell'Accademia di San Lazzaro

Վենետիկ
Ռումանական Տուն

26 Օգոստոս 1929

Մեծարգոյ Հայր
(Հ. Յովհան Վ. Աւգեր)

Ներում ինձ, մեկնելու պահուս, Ձեզի դրկել այս համառօտ եւ համեստ ոտանաւորը՝ ի յիշատակ Ձեր ինձի ըրած սքանչելի հիւրասիրութեան եւ ի նշան իմ սրբազան համակրութեանս՝ հանդէպ Ձեր ազնուական եւ տարաբախտ ազգին:

Ընդունեցէք, Մեծարգոյ Հայր, արտայայտութիւնը լաւագոյն զգացումներուս:

Ն. ԵՕՐԿԱ
Տեսուչ Պուքրէշի Համալսարանին
Անդամ Ս. Ղազարու Ճեմարանին

Pribegi goniti din terile supuse,
Razleti parinti astfel in larga lume,
Ducând cu voi o limba doar si—un nume,
In locul unde soarta grea va puse.

Dar ati adus din departarea voastra
Si toata floarea de la voi de—acasa
Si toata arta veche si frumoasa
Pe acest colt latin de mare—albastra.

Incât, atunci când v'arde nostalgia,
Privind la ele, dorul vi se curma,
Caci, de—i ramasa maica voastra'n urma,
Aveti cu voi intraga poesia.

(*O, in italiano*)

Esuli scacciati dalle regioni schiave,
Nel largo mondo sempre singolari,
Portando solo lingua e l'antico nome,
Nel luogo dove vi portò la ria sorte.

Con voi menaste dalla terra madre
Tutti i fiori dell'amata casa
E tutta l'arte vecchia e bella
Sulla latina sponda dell'azzurro mare.

Cosichè, quando nostalgia preme,
Nel riguardar, il doglio vi cessa:
Se stà indietro la nativa terra,
Con vci è qui la poesia tutta.

Գերուած երկրէն՝ վրտարանդի պանդուխտներ,
Միշտ անուանի էք երկրիս վրայ համօրէն,
Որ կը տանիք լոկ հին անունն եւ լեզուն
Ուր տարագրեց ճակատագի՛րը դըժնէ:

Դուք մայրենի երկրէն ձեզի հետ տարիք
Ձեր սիրական տան ծաղիկնե՛րը բոլոր,
Եւ գեղարուեստն ամբողջ չքնաղ, հինաւուրց,
Կապոյտ ծովի լատինական ափին վրայ:

Այնպէս որ, երբ ճնշէ կարօտը ձեր վրայ,
Պիտի դադրի ձեր ցաւն՝ երբոր դուք դիտէք
Թէ ձեր ետին կանգուն է հողն հայրենի,
Ձեզ հետ այստեղ է բերքն ամբողջ:

digitised by A.R.A.R.@